

Sygn. akt IX Ka 1307/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Babilon- Domagała

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 r.

sprawy A. K.

obwinionego o wykroczenie z art. 92 § 1 k.w. art. 97 k.w. w zw. z art. 24 ust. 7 pkt 3 i art. 26 ust. 3 pkt 1 Prawo o ruchu drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich

z dnia 18 kwietnia 2013r. sygn. akt II W 1039/11

I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie przeciwko obwinionemu A. K. umarza;

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 1307/13

UZASADNIENIE

A. K. został obwiniony o to, że:

w dniu 12 sierpnia 2011 roku około g. 15.07 na odcinku drogi K -74 w miejscowości S. pow. (...), woj. (...) kierując samochodem marki R. (...) o numerach rejestracji (...)podjął manewr wyprzedzania w miejscu niedozwolonym, nie stosując się do znaku poziomego P-4 (linia podwójna ciągła), a nadto przy tym będąc uczestnikiem ruchu wykroczył przeciwko przepisom ustawy z dnia 20.06.1997 roku Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Z 2005 roku nr 108, poz. 908, z późn, zm.) naruszając zakaz wyprzedzania na skrzyżowaniu i przejściu dla pieszych,

tj. o wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. i art. 97 k.w. w zw. z art. 24 ust. 7 pkt 3 i art. 26 ust. 3 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym.

Sąd Rejonowy w Końskich wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2013 roku w sprawie sygn. akt II W 1039/11 orzekł, co następuje:

I. obwinionego A. K. uznał za winnego zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu stanowiącego wykroczenie z art. 92 § 1 k.w. i art. 97 k.w. w zw. z art. 24 ust. 7 pkt 3 i art. 26 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym w zw. Z art. 9 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 92 § 1 k.w. W zw. Z art. 9 § 1 k.w. I w zw. Z art. 24 § 1 i 3 k.w. Wymierzył mu karę grzywny w wysokości 600 złotych ;

II. na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. I art. 627 k.p.k. w zw. Z art. 119 k.p.w. Zasadził od obwinionego A. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 160 złotych tytułem kosztów postępowania.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł obrońca obwinionego A. K.. Zaskarżył on wyrok w całości na korzyść oskarżonego, zarzucając orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż obwiniony dopuścił się zarzucanego mu czynu w sytuacji, gdy w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie da się wysnuć takich wniosków, w szczególności na podstawie nagrania na płycie CD T. z zapisu video-rejestratora pojazdu służbowego marki (...), z którego nie wynika, że obwiniony dokonywał manewru wyprzedzania na skrzyżowaniu i przejściu dla pieszych.

W oparciu o tak sformułowany zarzut obrońca obwinionego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego. (k. 168-169).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez obrońcę A. K. okazała się o tyle skuteczna, że doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania z powodu zaistnienia w sprawie negatywnej przesłanki procesowej.

Zgodnie z treścią art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w sprawach o wykroczenia nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania. Z treści art. 45 § 1 k.w. wynika z kolei, że karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, zaś jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem dwóch lat od popełnienia czynu.

Obwiniony A. K. miał popełnić zarzucany mu czyn w dniu 12 sierpnia 2011 roku. Stosownie do treści art. 45 § 1 k.k. karalność wykroczenia objętego niniejszym postępowaniem ustala zatem z dniem 12 sierpnia 2013 roku.

Należy podnieść, że w przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uniewinnienia obwinionego. W związku z powyższym należało na mocy art. 5 § 1 pkt. 4 k.p.s.w. umorzyć postępowanie w sprawie po uprzednim uchyleniu zaskarżonego wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 118 § 2 k.p.s.w. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.s.w. , obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Aleksandra Babilon-Domagala